

Europeiska
ombudsmannen

Flerspråkighet i EU:s institutioner

Rapport om offentligt samråd

Anm. Synpunkterna i denna rapport återspeglar bidragen till det offentliga samrådet och ska inte betraktas som Europeiska ombudsmannens ställningstagande.

Februari 2019

SV

1. Inledning

I juli 2018 inledde ombudsmannen ett offentligt samråd om användningen av språk i EU:s institutioner, organ och byråer (nedan kallade *EU-organ*).

Samrådet syftar till att främja en diskussion om denna fråga med hänsyn till behovet av att förena respekt och stöd för den språkliga mångfalden med administrativa och budgetmässiga begränsningar. Samrådet omfattade fyra huvudområden:

- I. Regler och praxis
- II. Användningen av språk på webbplatser
- III. Användningen av språk vid offentliga samråd
- IV. Behovet av ny lagstiftning, översättningskostnader och potentialen hos maskinöversättningar

Ombudsmannen fick in **286 svar**. Vissa respondenter berörde endast vissa av de frågor som lyfts fram.

Tre svar lämnades av medlemsstater, två av EU-byråer, ett av en regional myndighet, 33 av icke-statliga organisationer eller sammanslutningar och 247 av enskilda personer (se bilagan).

Ombudsmannen fick in svar **på 19 officiella EU-språk**, däribland franska (95), engelska (57), italienska (32), spanska (25), tyska (21), nederländska (18), slovakiska (14), ungerska (3), polska (3), portugisiska (3), iriska (2), svenska (2), tjeckiska (2), bulgariska (1), kroatiska (1), danska (1), finska (1), grekiska (1) och rumänska (1). Ett svar lämnades på latin, ett på esperanto och ett på katalanska.

2. Sammanfattning

-) Stödet för flerspråkighet är starkt.
-) Språkliga begränsningar kan tillåtas under vissa förutsättningar, men skälen bör anges i en språkpolicy som offentliggörs på respektive EU-organs webbplats. Språkpolicyen bör finnas på alla officiella EU-språk.
-) En policy för "översättningar på begäran" kan vara bra att ha.
-) EU-organens webbplatser bör, åtminstone i viss mån, finnas tillgängliga på alla officiella EU-språk.
-) Sammanfattningar av viktiga frågor som offentliggörs på alla eller många officiella språk brukar ses som en god kompromiss i de fall där fullständig flerspråkighet inte anses möjlig.

- J Offentliga samråd har en sådan karaktär att de som regel bör finnas tillgängliga på så många officiella EU-språk som möjligt.
- J Maskinöversättningarnas potential bör tillvaratas, åtminstone som ett hjälpmedel för mänskliga översättare.

3. Svar

I. Regler och praxis för språkliga begränsningar

Brist på transparens (fråga 1)

Det råder brist på transparens om (och finns få formella regler för) hur de olika delarna av EU:s förvaltning gör information tillgänglig på de olika officiella EU-språken. Detta inkluderar till exempel de kriterier som används för att avgöra vilket eller vilka språk som ska användas i specifika sammanhang. Hur kan dessa luckor åtgärdas? Vilka andra kriterier bör eventuellt gälla?

Flertalet respondenter anser att den rådande bristen på transparens är **olycklig** eftersom den leder till godtycklighet, inkonsekvenser och diskriminering.

Bestämmelser bör införas för att åtgärda bristerna. Det råder olika syn på vad dessa bestämmelser bör innehålla (fråga 2) och vilken form de ska ha (fråga 8).

Många respondenter hänvisar till principerna om **språklig mångfald och språklig jämlikhet**. De konstaterar att språk utgör en väsentlig del av medborgarnas identitet. Språkbarriärer hindrar medborgare från att delta i debatter och beslutsfattande på EU-nivå. Det finns en oro över att språkliga begränsningar kan leda till positiv särbehandling av vissa medlemsstater, medborgare och ekonomiska aktörer och inskränka hela legitimiteten för EU.

Många respondenter konstaterar att tillgången till information på ett språk som medborgarna förstår är avgörande för att **säkerställa tillit till och förtroende för EU:s förvaltning** och **motverka misstro, bristande intresse och EU-skepsis**.

Tre språkpolicymodeller

Respondenterna föreslog tre generella modeller för en språkpolicy för EU:s organ:

1. Begränsad flerspråkighet

Flertalet respondenter som besvarade denna fråga (102) vill se ett slags begränsad flerspråkighet. De hävdar att information alltid måste finnas tillgänglig på **de tre till fem vanligaste officiella språken** (engelska, franska och tyska samt eventuellt italienska och spanska). Övriga officiella språk bör användas endast när vissa kriterier är uppfyllda. Följande **information bör alltid finnas tillgänglig på alla officiella språk**:

-) dokument/information som har stor ekonomisk betydelse för medborgare och små eller medelstora företag, t.ex. rörande Erasmus+, meddelanden om lediga tjänster, anbudsinfordringar och riktlinjer för EU-projekt,
-) information som i synnerhet påverkar medborgarnas liv, t.ex. när det gäller utbildning, hälsa, medborgerliga rättigheter och social trygghet,
-) dokument som medför rättigheter och skyldigheter för medborgarna,
-) offentliga samråd,
-) vissa pressmeddelanden.

Följande **ytterligare kriterier** nämns:

-) Om informationen/dokumentet specifikt berör vissa medlemsstater eller medborgare eller riktar sig specifikt till dem bör informationen/dokumentet finnas tillgängliga på de berörda medlemsstaternas eller medborgarnas officiella språk.
-) För vissa specialområden, t.ex. vetenskaplig forskning, kan språkliga begränsningar vara motiverade.
-) Hänsyn bör tas till hur angelägen eller politiskt viktig informationen är.
-) Om det handlar om decentraliserade EU-organ bör hänsyn tas till värdmedlemsstatens språk.

2. Obegränsad flerspråkighet

Önskemål om absolut flerspråkighet uttrycktes av 18 respondenter. Detta innebär att samtliga officiella EU-språk alltid måste användas och alla översättningar finnas tillgängliga samtidigt.

3. Mot ett lingua franca

Ett gemensamt språk som talas av alla EU-medborgare efterlyses av 46 respondenter. Det finns två sätt att åstadkomma detta: fyra respondenter anser att ett av de nuvarande arbetsspråken (engelska) är det självklara valet, medan 41 bestämt förordar ett gemensamt men *neutralt* språk, såsom esperanto.

Övervakning av flerspråkighet

Flera respondenter föreslår mekanismer för att övervaka att EU-organen efterlever kraven på flerspråkighet. Följande förslag lyfts fram:

-) Inrättande av ett observatorium för flerspråkighet som övervakar frågan på permanent basis.
-) Inrättande av en talesperson för flerspråkighet, som skulle fungera som en ombudsman och särskilt fokusera på flerspråkighet, eller ett

tillsynsorgan med befogenhet att utfärda sanktioner om kraven inte efterlevs.

-) Statistik om språkanvändningen inom EU-organen i syfte att öka transparensen.

Språkpolicy (fråga 2)

Bör varje EU-institution ha en språkpolicy, och vad bör i så fall ingå i en språkpolicy? Bör sådana språkpolicyer offentliggöras på institutionernas webbplatser? Hur detaljerad bör en sådan policy vara när det gäller specifika situationer där endast ett begränsat antal språk kan väljas?

Synen på en språkpolicy

Flertalet respondenter (175) vill ha en språkpolicy. Meningarna går isär om huruvida policyn bör omfatta samtliga EU-organ eller om varje organ bör ha sin egen policy. Det finns tre huvudlinjer:

1. **En gemensam policy:** 52 respondenter anser att en gemensam policy skulle främja transparens och tydlighet om språkanvändningen inom de olika EU-organen. Det finns olika uppfattningar om huruvida EU:s byråer bör omfattas eller inte.
2. **En gemensam policy som anpassas efter varje EU-organ:** Ett annat alternativ (17 respondenter) är en gemensam policy med grundläggande principer för språkanvändning som gäller alla EU-organ. Denna gemensamma policy skulle sedan anpassas efter varje EU-organs specifika uppgifter och roll.
3. **Separata policyer:** De olika EU-organens vitt skilda roller och funktioner gör att en gemensam språkpolicy vore opraktisk (7 respondenter).

Offentliggörande av en språkpolicy

Respondenterna är eniga om att en språkpolicy bör offentliggöras på EU-organens webbplatser och finnas tillgänglig på alla officiella EU-språk. 20 respondenter anser att det vore bra med en kommentarsfunktion för språkpolicyn på webbplatsen, där allmänheten kan lämna feedback om policyns innehåll och genomförande.

Detaljnivån hos en språkpolicy

Respondenterna är i stort sett eniga om att en språkpolicy bör ange vilka språk som EU-organen ska använda i olika situationer. Den bör vara lätt att förstå för medborgarna.

Detaljnivån:

-) Vissa respondenter föredrar **en (mycket) detaljerad språkpolicy** med begränsningar som är motiverade utifrån tydliga kriterier. Syftet är **att undvika godtycklighet**.
-) Vissa respondenter föredrar **en mer allmän och flexibel språkpolicy** med **grundläggande principer** för när och varför språkanvändningen kan begränsas. Språkpolycyn bör vara kortfattad, konsekvent och logisk. För att den ska **fungera smidigt** bör den dock vara flexibel och tillåta att bedömningar görs från fall till fall.

Översättningar på begäran (fråga 3)

Bör varje institution ha en policy för under vilka omständigheter översättningar av information eller dokument kan tillhandahållas på begäran? Hur kan i så fall en sådan policy utformas för att undvika orimliga kostnader?

Ja eller nej?

Ja: 114 respondenter uppger att det bör finnas en policy för tillhandahållande av översättningar på begäran, för att säkerställa medborgarnas tillgång till information. En sådan policy bör vara en del av en (gemensam) språkpolicy.

Nej: 31 respondenter uppger att EU-organen inte bör ha en policy för tillhandahållande av översättningar på begäran, av flera skäl:

-) Översättningar på begäran behövs inte om det finns en detaljerad språkpolicy där de språkliga begränsningarna är vederbörligen motiverade.
-) Det finns en risk för att personer utnyttjar och missbrukar detta.
-) Det är för dyrt.
-) En respondent, Europeiska kemikaliemyndigheten, hyser farhågor över att rätten till översättningar på begäran kan göra att myndigheten inte kan hålla sina tillsynsfrister.

Undvikande av orimliga kostnader

En grupp respondenter håller inte med om att en policy med översättningar på begäran skulle medföra "orimliga kostnader". En respondent sammanfattar denna ståndpunkt på följande sätt: "Det är demokratins kostnader. Kostnaden för demokrati kan aldrig bli för hög."

Andra respondenter föreslår följande **åtgärder för att undvika orimliga kostnader** (se även svaren på fråga 9):

-) Tillhandahålla översättningar på begäran endast för **viktiga dokument** (om t.ex. medborgerliga rättigheter) eller **dokument som är giltiga i minst ett år**.

-) Tillhandahålla översättningar på begäran endast om **den sökande kan visa att detta är nödvändigt**¹.
-) Tillhandahålla (redigerade) **maskinöversättningar**, eventuellt med en friskrivningsklausul.
-) Effektivisera resursanvändningen genom att inrätta **gemensamma resurser för samtliga EU-organ**, t.ex. en central översättningstjänst.
-) Minimera risken för **missbruk**, t.ex. genom att tillåta att EU-organ i vissa fall avslår en begäran.
-) Inrätta en **särskild budget** för översättningar på begäran.
-) Tillhandahålla översättningar enbart i **digital form**.
-) Använda ett **neutralt gemensamt språk** för att minska översättningskostnaderna.
-) Införa en "**framställningsmodell**" där ett dokument översätts endast om ett större antal personer begär detta.
-) Överlåta uppgiften att tillhandahålla översättningar på begäran till **EU:s representationer i de olika medlemsstaterna**.
-) Överlåta kostnaderna till **berörda EU-medlemsstater**.
-) **Kontrollera om en översättning redan finns tillgänglig i en medlemsstat**, t.ex. genom att inrätta "*en gemensam översättningsplattform*" för att förbättra informationsutbytet mellan de nationella översättningstjänsterna.
-) **Korta ned** dokument och information på internet.

Respondenterna har **olika uppfattning om huruvida avgifter bör tas ut** för översättningar på begäran. De som förespråkar avgifter menar att dessa inte bara skulle täcka översättningskostnaderna utan också avskräcka personer från att missbruka möjligheten att begära översättningar. Motståndarna hävdar att det är diskriminerande att ta ut avgifter från medborgare om andra medborgare har tillgång till samma information på sitt modersmål.

II. EU:s webbplatser

Allmänna språkprinciper (fråga 4)

¹ Nödvändigheten bör bedömas från fall till fall. Respondenterna angav olika varianter av detta krav: Sökande bör i) motivera begäran, ii) visa att det föreligger ett "legitimt intresse" eller iii) visa att de påverkas av dokumentet i något avseende.

Vilka allmänna språkprinciper bör gälla för EU-institutionernas webbplatser? Vilka delar av EU:s webbplatser anser du framför allt bör vara tillgängliga på alla eller många EU-språk?

Respondenterna har olika syn på obegränsad och begränsad flerspråkighet för EU:s webbplatser. En grupp respondenter (81) anser att alla delar av EU:s webbplatser bör finnas tillgängliga på alla officiella språk för att säkra den demokratiska legitimiteten och den språkliga jämlikheten. En mindre grupp anser att EU:s samtliga webbplatser bör finnas tillgängliga på åtminstone engelska, tyska och franska samt eventuellt andra språk. Ytterligare en grupp vill att allt ska finnas på ett gemensamt, neutralt språk.

70 respondenter anser att de delar av EU:s webbplatser som är av intresse för allmänheten bör finnas tillgängliga på alla officiella EU-språk, t.ex. följande:

-) Avsnitten "Om oss", som innehåller information om EU-organens funktion och syfte samt kontaktuppgifter.
-) Avsnitt som innehåller nyheter, pressmeddelanden och information om aktuella händelser.
-) Webbplatser
 - o som behandlar folkhälsa, utbildning, ekonomi, passagerares rättigheter, livsmedelssäkerhet, säkerhet på arbetsplatsen eller medborgerliga rättigheter,
 - o som innehåller information om bidrag, anbudsinfordringar eller andra upphandlings- eller stödprogram,
 - o som behandlar viktiga politiska initiativ, rättsliga frågor eller vägledning om hur EU-rättens krav kan efterlevas,
 - o som innehåller information om lediga tjänster,
 - o som administreras av EU:s olika ordförandeskap.

För andra delar av EU:s webbplatser, som riktar sig till en mer specialiserad målgrupp, kan det finnas skäl att ha strängare språkregler².

² En variant av denna tanke är att införa språkregler som bygger på åtskillnad mellan EU:s huvudwebbplatser (s.k. nivå-1-webbplatser) och mer detaljerade eller tekniska EU-webbplatser (nivå-2-webbplatser). Inom denna grupp av respondenter skiljer sig uppfattningarna åt när det gäller hur många officiella språk som bör användas för respektive typ av webbplats. Det finns två huvudförslag:

-) Att använda alla officiella EU-språk för EU:s huvudwebbplatser och ett minimiantal språk för övriga mer detaljerade eller tekniska webbplatser (engelska, franska, tyska samt eventuellt italienska och spanska) eller att översätta dessa webbplatser till alla officiella språk med hjälp av maskinöversättning.
-) Att använda ett begränsat antal officiella EU-språk för huvudwebbplatserna (engelska, franska, tyska samt eventuellt italienska och spanska) och ett färre antal språk (t.ex. engelska, franska och tyska eller enbart engelska) för mer detaljerade eller tekniska webbplatser.

Sammanfattningar på alla eller många officiella språk (fråga 5)

Skulle det vara praktiskt om sammanfattningar av viktiga frågor publicerades på alla eller många officiella språk?

Ungefär två tredjedelar av respondenterna anser att det vore praktiskt om sammanfattningar av viktiga frågor publiceras på alla eller många officiella språk.

Många respondenter som är för sammanfattningar anser att det är en bra kompromiss. 62 respondenter anser att sammanfattningar bör finnas tillgängliga på alla officiella EU-språk. Vissa respondenter menar att det räcker med sammanfattningar på de tre till fem vanligaste talade språken. Övriga respondenter hävdar att sammanfattningar riskerar att snedvrider informationen och diskriminera personer som endast har tillgång till sammanfattad text.

Språkliga begränsningar (fråga 6)

Är det under vissa omständigheter godtagbart att material tillhandahålls på ett litet antal språk och inte på alla officiella språk? Vilka kriterier bör i så fall användas för att avgöra hur dessa språk väljs (till exempel, befolkningsstorleken hos alla som talar språket, den språkliga mångfalden i befolkningen osv.)?

Ja eller nej?

Ja: Majoriteten (119) av de respondenter som besvarade frågan anser att det under vissa förutsättningar och av praktiska skäl kan accepteras att material endast tillhandahålls på ett fåtal språk. Vissa respondenter ställer upp villkor, t.ex. att tydliga skäl anges eller att begränsningarna kombineras med möjligheten att tillhandahålla översättningar på begäran.

Nej: 84 respondenter förespråkar modellen med obegränsad flerspråkighet, där alla typer av språkliga begränsningar anses **diskriminerande** och därmed oacceptabla.

Kriterier för val av språk

Respondenterna har olika åsikter om vilka kriterier som bör tillämpas för att välja officiella språk.

Många respondenter anser att **informationens inverkan, relevans eller intresse för en viss grupp medborgare, medlemsstaterna eller allmänheten** är det viktigaste kriteriet. De anser att språk bör väljas utifrån grundförutsättningen att alla som påverkas kan förstå informationen. Detta skulle innebära att visst innehåll som är mycket specifikt och ofta riktar sig till experter skulle kunna finnas tillgängligt endast på ett begränsat antal språk.

Vissa respondenter anser att **storleken på den befolkning som talar de valda språken** är ett lämpligt kriterium, antingen på grundval av en minsta andel av

EU:s befolkning³ som omfattas av de valda språken eller på grundval av de officiella språk som talas mest. Andra respondenter är helt emot att använda befolkningsstorlek som ett kriterium, eftersom detta ofrånkomligen skulle diskriminera mindre befolkningar och deras språk.

Vissa respondenter anser man bör prioritera arbetsspråken inom EU:s förvaltning (för vissa EU-organ är detta engelska, franska och tyska) eller språk som är officiella i fler än en medlemsstat.

III. Offentliga samråd

Kommissionens policy (fråga 7)

I april 2017 antog Europeiska kommissionen nya interna regler som kräver att dokument i samband med offentliga samråd beträffande "prioriterade initiativ" i kommissionens årliga arbetsprogram publiceras på alla officiella EU-språk. Alla andra offentliga samråd måste göras tillgängliga åtminstone på engelska, franska och tyska. Offentliga samråd av "brett allmänt intresse" bör göras tillgängliga på ytterligare språk. Dessutom måste "samrådssidor eller en sammanfattning därav översättas till alla officiella EU-språk".

Anser du att denna policy uppnår rätt balans mellan, å ena sidan, behovet att respektera och stödja den språkliga mångfalden och, å andra sidan, administrativa och budgetmässiga begränsningar? Är detta en typ av policy som rimligen kan antas av andra EU-institutioner?

Ungefär hälften av respondenterna (124) uppger att kommissionens policy **inte uppnår rätt balans**. Majoriteten av dessa respondenter menar att kommissionens nuvarande policy är **otillräcklig** av följande skäl:

-) Många respondenter (50) påpekar att **definitionen av vissa nyckelbegrepp är vag**, t.ex. *brett allmänt intresse, ytterligare språk och prioriterade initiativ*. Detta ger kommissionen stort tolkningsutrymme och kan leda till en godtycklig tillämpning av policyn.
-) Många respondenter (49) anser att offentliga samråd bör finnas **tillgängliga på alla officiella EU-språk**. Argumentet är att de offentliga samråden har en sådan karaktär att EU-organen måste säkerställa att alla medborgare kan delta på lika villkor. Begränsningar bör endast finnas undantagsvis, inte tvärtom.
-) Många respondenter (46) förstår inte varför **engelska, franska och tyska** skulle ha en särskild status vid offentliga samråd. En sådan status skapar **språklig ojämlikhet**.
-) Vissa respondenter (9) anser att **ytterligare officiella språk (däribland spanska och italienska) bör läggas till** utöver de tre minimispråken.

³ Respondenterna nämner 60, 75, 80 eller 90 procent av EU:s befolkning.

-) Några respondenter (6) oroar sig över hur det kommer att fungera: I vilken utsträckning tillämpas kommissionens policy från 2017 i **praktiken**? I vilket skede under samrådsperioden finns de olika **översättningarna tillgängliga**?

64 respondenter tycker att kommissionens språkpolicy för offentliga samråd från 2017 **är ändamålsenlig**. Vissa kallar policyn för ett viktigt första steg och föreslår till och med att den ska antas av övriga EU-organ. Här påpekar en respondent, Europeiska kemikaliemyndigheten, att det är svårt att ha exakt samma policy i andra organ eftersom offentliga samråd som anordnas av kommissionen kan skilja sig från dem som anordnas av andra EU-organ och ha en annan målgrupp.

Några respondenter (5) menar att kommissionens policy från 2017 medför **alltför höga kostnader** och att det räcker att samråd anordnas enbart på engelska, alternativt på engelska, franska och tyska.

IV. Övrigt

Ny EU-lagstiftning (fråga 8)

Den enda specifika lagstiftningen om EU-förvaltningens användning av språk härrör från 1958, när det fanns sex medlemsstater och fyra officiella språk. Anser du att en ny lagstiftning skulle vara praktisk under rådande omständigheter? Eller anser du att språkfrågor hanteras bäst utanför en detaljerad rättslig ram?

Här anser flertalet respondenter (126) att ny lagstiftning eller en översyn av den nuvarande förordningen nr 1/1958 vore praktiskt. I några svar förtydligas att en sådan reviderad lagstiftning skulle stärka flerspråkigheten genom att medborgarnas språkliga rättigheter anges specifikt. Vissa respondenter tillägger dock att även om det vore önskvärt med ny lagstiftning skulle en översyn av förordning nr 1/1958 riskera att öppna "Pandoras ask".

Respondenterna föreslår följande ändringar av förordning nr 1/1958:

-) EU:s institutioner ska **åläggas** att anta interna bestämmelser om språkanvändning och inte enbart få denna möjlighet (artikel 6).
-) Rätten att få översättningar på begäran ska införas.
-) Förordning nr 1/1958 ska uppdateras så att den avspeglar artikel 11 i EU-fördraget, enligt vilken kommissionen ska ha omfattande samråd och EU:s institutioner föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med det civila samhället.
-) Ett neutralt gemensamt språk ska införas.

34 respondenter är emot ny lagstiftning och en revidering av förordning nr 1/1958. De anser att förordning nr 1/1958 är tillräcklig och aktuell och att

samtliga 24 officiella språk bör fortsätta att ha likvärdig status. Utmaningen är snarare att **genomföra** den befintliga lagstiftningen ordentligt.

Vissa respondenter föreslår att språkfrågor ska hanteras **utanför en detaljerad rättslig ram**. Det finns flera förslag:

-) (Gemensamma) riktlinjer som antas av EU-organen.
-) Uppdatering av kommissionens meddelande om översättning som en del i kommissionens beslutsprocess (2016).
-) En uppförandekod för flerspråkighet.
-) Ett interinstitutionellt avtal som kan ligga till grund för respektive EU-organs antagande av en egen språkpolicy.
-) Rekommendationer av Europeiska ombudsmannen.

Översättningskostnader (fråga 9)

Alla ökningar i volymen av information och dokument som offentliggörs på alla EU-språk innebär ytterligare översättningskostnader. Hur föreslår du att dessa ytterligare kostnader täcks? Från någon annanstans i EU:s budget? Genom öronmärkt ytterligare finansiering från de enskilda medlemsstater som berörs? På något annat sätt?

Svaren på denna fråga varierar beroende på vilken språkpolycymodell som respondenterna förespråkar.

Vissa respondenter menar att översättningskostnaderna inte är orimligt höga och att man i stället bör vända på frågan: "Vad skulle det kosta att inte översätta?" Närmare bestämt: "Översättning, dvs. information och varje medborgares förmåga att förstå vad som sker, representerar inte en extrakostnad för mig utan snarare en demokratisk nödvändighet, i ett sammanhang där unionen ofta missförstås och avfärdas" (svar inlämnat på franska).

Respondenterna har **olika förslag** på hur (de ytterligare) översättningskostnaderna kan täckas:

-) 62 respondenter anser att översättningskostnaderna bör belasta **EU:s allmänna budget**. Annars kommer de små medlemsstaterna i slutändan att få betala mer för översättningar än de stora.
-) Några respondenter (22) går ett steg längre och kräver att de **medlemsstater som har ett av de "privilegierade språken"** ska betala mer för att kompensera för denna fördel.
-) Andra respondenter (24) anser tvärtom att de **medlemsstater som vill ha ytterligare översättningar på sitt officiella språk bör bära kostnaderna för detta**.

-) Många respondenter har gett förslag på hur **översättningskostnaderna kan minskas**:
- Samordna samtliga EU-organs översättningsresurser.
 - Använda maskinöversättning i större utsträckning (se även fråga 10).
 - Minska textmängden.
 - Förbättra textkvaliteten.
 - Lägga ut översättningar på externa översättare.
 - Främja konkurrens mellan översättningsbyråer genom transparenta upphandlingar.
 - Sänka översättningspriserna hos Översättningscentrum för Europeiska unionens organ så att de ligger mer i linje med dem som gäller inom den privata översättningssektorn.
 - Undvika att revidera redan översatta dokument.
 - Undvika korta tidsfrister.
 - Samarbeta med nationella översättningstjänster, t.ex. genom att inrätta en gemensam översättningsplattform för att undvika dubbelarbete.

Maskinöversättningar (fråga 10)

I vilken utsträckning kan teknik användas för att tillhandahålla översättningar mellan de olika EU-språken? I den mån "maskinöversättningar" inte alltid stämmer helt, är detta ett godtagbart pris att betala för att få översatta dokument tillgängliga på ett snabbare och mer ekonomiskt sätt än vad som annars skulle vara fallet?

Respondenterna tror att det kan vara svårt att hitta rätt balans mellan potentialen hos maskinöversättningar och risken för felaktigheter: "Ibland är maskinöversättningar bättre än ingenting, men ibland är de sämre än ingenting."

Närmare hälften av respondenterna (134) är ändå för maskinöversättningar. Även om det finns en tydlig insikt om problemen med användningen anser flera respondenter (17) att mer resurser bör satsas på att **utveckla teknik för maskinöversättning**. Samtidigt ställer de flesta respondenter upp **villkor för den nuvarande användningen av maskinöversättningar**. Maskinöversättningar bör t.ex.

-) endast användas som ett hjälpmedel⁴ eller om de har granskats eller korrekturlästs av en mänsklig översättare,
-) inte användas för dokument som kräver noggrannhet, som juridiska eller finansiella handlingar,
-) endast användas tillsammans med en friskrivningsklausul som tydligt anger att texten är maskinöversatt och kan innehålla felaktigheter,
-) endast användas som en översättningslösning till dess att det finns en "ordentlig" översättning,

⁴ En respondent tar upp potentialen hos datorstödd översättning (s.k. CAT-verktyg), som mänskliga översättare använder för att underlätta översättningsarbetet.

-) kombineras med en möjlighet att få "ordentliga" översättningar på begäran.

Vissa respondenter tar upp exempel på situationer där maskinöversättning kan användas i större utsträckning, t.ex. webbaserat innehåll, enkla eller kortare texter, interna dokument eller översättningar till icke-officiella språk.

Ungefär en fjärdedel av respondenterna (73) är emot användning av maskinöversättningar. Respondenterna (28) understryker att maskinöversättningar är **otillförlitliga och av otillräcklig kvalitet**. Att använda maskinöversättning riskerar att **diskriminera** EU-medborgare, om vissa officiella språk översätts "ordentligt" medan andra inte gör det. Vissa respondenter varnar för att osäkra översättningar kan börja cirkulera, vilket kan ge upphov till **falska nyheter**. Om maskinöversättning alls ska användas bör det vara som ett hjälpmedel för mänskliga översättare (14 respondenter).

4. Översikt över andra frågor som togs upp

EU-organens användning av regionala språk eller minoritetsspråk

Vissa respondenter tar upp de regionala språkens eller minoritetsspråkens betydelse i EU-medlemsstaterna. Det handlar om språk som inte har status som officiellt språk men som talas av många eller är en viktig identitetsmarkör. Följande förslag har lämnats om hur dessa språk kan få större erkännande i EU:

-) Att ge dem ett eget utrymme på EU:s webbplatser.
-) Att offentliggöra frågor som påverkar minoriteter på de berörda språken.
-) Att tillhandahålla sammanfattningar av viktiga frågor eller offentliga samråd på regionala språk eller minoritetsspråk.
-) Att ändra förordning nr 1/1958 så att regionala språk och minoritetsspråk skyddas.

Konsekvenser av brexit

Flera respondenter konstaterar att en trolig följd av brexit i mars 2019 är att engelskan får en mindre dominerande och framträdande ställning i den interna och externa kommunikationen inom EU:s förvaltning.

Bilaga: Bidrag till samrådet

Medlemsstater

Frankrike - Secrétariat Général des Affaires Européennes

Italien - Permanent Representation of Italy to the EU

Spanien - Secretaría de Estado para la Unión Europea

EU:s institutioner, organ och byråer

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa)

Regionala offentliga myndigheter

Vlaamse Overheid

Organisationer

European Language Equality Network

Kotimaisten kielten keskus (Finnish Centre of Domestic Languages)

Oifig an Choimisinéara Teanga, Ireland

Conradh na Gaeilge (Gaelic League), Ireland

Europa Esperanto Unio (2 contributions)

Esperanto France

Europe-Démocratie-Esperanto (2 contributions)

Comité Pauvreté et Politique, France

DLF Bruxelles-Europe

Internacia Scienca Instituto "Ivo Lapenna"

Matris lingua, I want my language back

Observatoire européen du plurilinguisme

Panhellenic Association of Translators

Délégation des Barreaux de France (au nom du Conseil national des Barreaux, du Barreau de Paris et de la Conférence des Bâtonniers)

Centre d'Etudes Jacques Georgin

GEM+ "Pour une gouvernance européenne multilingue" asbl

AlumISIT

Plataforma per la Llengua

Česká esperantská mládež, z.s. (Czech Esperanto Youth)

Wirtschaftskammer Österreich

Irish Translators' and Interpreters' Association

FIT Europe, Regional Centre of the International Federation of Translators

International Certificate Conference Languages (ICC)

Cornish Language Board

Stiftung Lichterfeld

Zentralverband des Deutschen Handwerks e.V.

Exilio - Hilfe für Migranten, Flüchtlinge und Folterüberlebende e.V.

Interkultura Centro Herzberg (Esperanto-Gesellschaft Südharz)

EsperantoLand e.V.

Verein Deutsche Sprache e.V.

Budapesti Orvos-Egészségügyi Eszperantó Szakcsoport

Forskare

Eòghann Dickson, University of Glasgow
Federico Gobbo, University of Amsterdam
Angelo Ariemma, Università degli Studi "La Sapienza" di Roma
Daniel Gonçalves, University of Lisbon
Jean-Claude Barbier, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne
Universitat Rovira i Virgili
Michele Gazzola, Ulster University
Universidade do Algarve
François Grin, Université de Genève
Christoph Knabe, Beuth-Hochschule für Technik Berlin
Robert Phillipson, Copenhagen Business School
Isabelle Pingel, Université Paris 1 Panthéon Sorbonne
Victor Ginsburgh, Université Libre de Bruxelles / Université catholique de Louvain & Juan D. Moreno-Ternero, Universidad Pablo de Olavide

Enskilda personer

234 bidrag mottogs från enskilda personer.

Europeiska ombudsmannen

1 avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F-67001 Strasbourg Cedex

Tfn: +33 (0)3 88 17 23 13
Fax: +33 (0)3 88 17 90 62
www.ombudsman.europa.eu
eo@ombudsman.europa.eu

© Europeiska unionen, 2014
Kopiering för utbildningsändamål och
icke-kommersiella ändamål tillåten
med angivande av källan.